

**De jury bestaat deze maand uit onderstaande leden van Transijssel.
Angel Pinxten, Annet Herkert, Melanie vd Linden, Wim Geerts**

	<p>Foto vd maand maart Esther van Dijk</p> <p>Wat een krachtige macrofoto. Ieder druppeltje scherp. In zwart-wit is het een mooi beeld, de kleuren zijn niet nodig. Het bloemetje fragiel, het naderende voorjaar bijna zichtbaar, de druppels wegen een beetje zwaar... op deze wijze is er niets meer nodig om dat alles zichtbaar te maken.</p> <p>Sneeuwkllokje, fragiel, sierlijk. Zoals het een sneeuwkllokje betaamt. Het was nog een hele klus om elk druppeltje op de juiste plaats aan te brengen... Of een perfecte bloemenspuit. Of moeder natuur heeft zich op een unieke manier laten zien. Wat een mooi spel van vormen. Van druppels die de indruk geven dat iets bovennatuurlijks de oorzaak is van deze verfijning. Het is door de achtergrond wel erg steriel, maar dat is een keuze. Is het nou een 4 punter of toch een 5? Als je dit zo ragscherp en fijn presenteert gaan we voor het hoogste!</p>
	<p>Fotograaf Fred Bervoets</p> <p>Dit is een prachtig en gedurfd zwart wit portret met erg veel contrast. De scherpte is op een mooie manier gebruikt om het portret nog krachtiger te maken door nog meer nadruk te leggen op de ogen door de scherpte daar te leggen. Je ziet een vertekening door de groothoek, maar dat geeft een bijzonder beeld. Je vermoedt dat het een buiten portret is want de wind geeft wat verwaaide haren mee in beeld.</p> <p>Deze blik komt wel binnen. Hoe je ook wegdraait, de ogen blijven je strak aankijken. Is het een jongen of een meisje? Haar of zijn gemoedstoestand is moeilijk te peilen; er lijkt een frons in het voorhoofd te zitten, maar het lijkt ook of er een lichte glimlach rond de mond speelt. De licht vlek links leidt me wel iets af van de indringendheid van de ogen.</p> <p>Indringend portret in zwart wit, de ogen, in het bleke gezicht springen eruit, links zie ik nog een hand. De krappe kadering geeft een iets benauwend gevoel, waarschijnlijk is dit ook de bedoeling.</p>

	<p>Fotograaf Tinie Veldman</p> <p>Een bekende plek waar het licht altijd anders is, als je er regelmatig komt weet je hoe je het mooie licht kunt gebruiken. Deze fotograaf heeft erg goed gebruik gemaakt van het prachtige licht en de zachte kleuren van het avondlicht. De foto straalt zachtheid en sereniteit uit.</p>
	<p>Fotograaf Steven Hannema</p> <p>Wat een sfeerfoto, prachtig licht, mooie compositie. De herder met zijn hond rustig kijkend naar de kudde. De Jakobsladder en het gefilterde licht, de zachte kleuren, de gelaagdheid van het uitzicht waardoor de foto diepte krijgt, alles werkt goed samen in deze foto. Als ik dan toch een kritisch puntje zou mogen noemen dan is het dat het misschien nog mooier was als de kop van de hond vrij was, maar aan de andere kant weet je dat die kop er is en hij zijn baas letterlijk aan de voet volgt....</p> <p>De schaapherder met zijn hond en schapen op de grote heide stralen rust uit. Ik voel de stilte. De zonnestralen piepen uit de donkere en dreigende lucht en geven een prachtig lichtrandje aan de schapen.</p> <p>Het mooie licht hier is het tegenlicht. Schapen die hun oplichtende silhouetten rechts in het uitgekende beeld een mooie 'tegenhang' geven aan het donkere silhouet van herder met hond. Het is geen panoramaformaat, toch is het door de opbouw een heel fraaie 'langgerekte compositie'. In die weidsheid van 'de grote stille heide' heeft de fotograaf het beeld die extra inhoud meegegeven. Een welhaast tijdloze oer-hollandse foto!</p>

Fotograaf Peter Bothof

Ja zuster, nee zuster... Wat een heerlijke foto waar het verhaal maar niet wil ophouden. Als een foto een verhaal moet vertellen is dit hier welhaast een encyclopedie vol! Ieder detail, goed op z'n plek in deze compositie, is een hoofdstuk in dit levensverhaal. Het kleurengamma werkt ook nog eens geweldig mee. Je ziet als fotograaf dat dit een bijzonder fotobeeld is, maar thuis, in de rust van het beschouwen, droom je weg... Wat een heerlijke foto. Wat een topper. Op drie meter breed laten printen en achter acryl...!

Een urbex foto van een oud werkhok gezien de betonnen muur. De foto van de "zuster" zet je op een verkeerd been. Misschien is het zuster Clivia wel... De briefjes gaan over hout. Bijzonder dat dit allemaal nog bewaard gebleven is. Die foto, de lijstjes met getalletjes De oude elektriciteitsleidingen, het ademt allemaal een jaren 50 sfeer, Het is in Nederland, kijk maar naar het hout achter de foto met de tekst Holland Rotterdam. Ik vind het een mooie sfeervolle plaat. Op de 4de spijker rechts hangt een zilveren voorwerpje, volgens mij een lampje, die urbexers per ongeluk hebben achtergelaten. Het blinkt te veel en detoneert nu met de rest, maar dit contrast maakt het beeld ook weer bijzonder.

Zuster Klivia, wie kent haar niet (meer...). Een plaatje uit vervlogen tijden en zo zien ook het stopcontact, de bakelieten lichtschakelaar en de plank met de briefjes eruit. Het kleine zaklampje brengt de tijd weer wat dichterbij het nu. Deze foto lijkt me het heel goed in een serie te doen waardoor de context duidelijker kan worden.